

Çalıntı Şiir Esinlenme Şairyazarlık İle İlgili Bazı Meseleler

– Sami Biber · 10 Aralık 2018

ÇALINTI ŞİİR , ESİNLENME, ŞAİR/YAZARLIK İLE İLGİLİ BAZI MESELELER

Ben yakın zamana kadar çalma hastalığının (Kleptomani) genelde bir mağazadan, bir dükkandan, bir işletmeden bir şeyler çalma hastalığı olduğunu sanırdım. Ama emekli olup da ucundan kıyısından edebiyat dünyasına duhul eyleyince gördüm ki bu hastalığın bir başka türü de şiir ya da yazı çalmak şeklinde tezahür edebiliyormuş.

"Edebiyat dünyasına duhul etmek" dedim de... Bir şiir etkinliğinde bir araya gelen en fazla yüz kişiyiz. İstanbul'da bildiğim 30 un üzerinde dernek ve grup olduğuna göre demek ki yaklaşık 3000 civarında varız. Bu üç bin civarında arkadaşın kaç tanesi "Türk Edebiyatı" veya "Türk Şiiri - Türk Romancılığı- Türk Hikayeciliği" denince akla gelir?

Başka isimleri örnek gösterip de kimseyi rencide etmemek adına kendimi öne süreyim... Çıkın sokağa elinizde bir mikrofonla ve sorun " Şair/Yazar Sami Biberogulları'nı tanıyor musunuz? Herhangi bir yazısını ya da şiirini okudunuz mu?" diye...Alacağınız cevap kesinlikle " O da kim ya ? " olacaktır ya da " Valla kardeş biberin de domatesin de oğlunu tanımıyorum. " olacaktır. Hatta "Kargadan başka kuş tanımam " Diye dalga geçen bile olacaktır.

Velhasılıkelam aslında yüzde doksan dokuzumuz hiç kimsenin takmadığı Yalova Kaymakamından daha da takılmayan insanlarız aslında. Kendi camiamız dışında da ister bir sürü kitabı olan bir şair/yazar olalım ister benim gibi kitapsız olalım tanınmayız, bilinmeyiz.

Hal böyleyken bu mini minnacık camiada adından bahsettirmek için bir başkasının şiirini çalmak ve kendi adıyla yayınlamak neyle ve nasıl izah edilebilir bir türlü anlamıyorum.

Hırsız ne yapmaya çalışmaktadır? Öyle ya içimizdeki en baba şair/ yazar bile 2500-3000 TL parasına kıyıp 1000 kadar kitap bastırıyor ve satabildiği en fazla 100 oluyorsa, yani masraflarını bile karşılayamıyorsa hırsız şiir çalarak maddi kazanç elde edemez. Hele bir de görüyorum ki çalınan şiirlerin neredeyse %75 ine şiir diyebilmek için bin şahit lazım. Mesela hemen uydurayım böyle bir şiir :

Gözlerin aklımı başımdan aldı

Beni dertten derde saldı.

Ahhh ben ne çileli bir babayım (Veya anneyim)

Benim haylaz oğlum yine sınıfta kaldı.

Ben senin ellerine kurban olurum
Sazının tellerine kurban olurum
Yellen bolca meleđim
Ben senin yellerine kurban olurum
O en dekolte kafana,
Kellerine kurban olurum
İste yeter ki
Ben senin öpünce prence dönüſen kurbađan olurum...

Ha bunun nesini çalarsın bre gafil? Atsan atılmaz, satsan satılmaz, köpeğin önüne yal diye koysan yemez. Böyle bir saçmalığın altına kendi adını yazarak 5846 Sayılı kanunu çiğnemeye, yakalandığın zaman bu iğrenç ſiir müsveddesi için mahkemelerde sürünmeye, milyarlarca lira tazminat ödemeye değer mi?

Deđermez elbette. Ama dedik ya kleptomani... Bu bir ruh hastalığıdır ve tedavisi de maalesef oldukça zordur.

Evet, çalıntı ſiirde durum bu. Ben elimden geldiğince yakaladığımı anında her platformda ifſa ediyorum. Lakin bir başka mesele daha var bu alemde.

Vatandaſın biri ſöyle bir ſiir yazıyor: (X Diyelim bu ſaire)

Konuſursun bülbül gibi
Dillerin ne güzel senin
Koſuyorsun Düldül gibi
Yolların ne güzel senin

Bir başkası da ſöyle diyor kendi ſiirinde (Bu da Y olsun)

Mercan mıdır, yoksa lal mı
Dillerin ah o dillerin
Memleketin Mut mu Çal mı
Yolların ah o yolların

X başlıyor feryad-ü fığana " ſiirimi çaldılar. Dillerin, Yolların ayakları bana ait ayaklardır. "

El insaf yahuu. El insaffff. "Ellerin, Yolların" Babandan mı miras kaldı sana hırt? " Diyesi geliyor

insanın.

Yani bu alemde maalesef böylesine muhabbetler de oluyor sık sık. Sebep ne peki? Densizlik. Ben buna başka bir isim veremiyorum.

Bir başka konu da şu:

Mesela bir arkadaş (Yine ben olayım) " KUŞLAR" Başlıklı bir şiir yazıyor, bir başkası feryat fıganlarda " O başlığı benden çaldın " Diye...

Ya hu ! Be hey Allah'ın dangıl dangıl dangalağı. Bu dünyada kuşlar üzerine şiir yazma hakkı sadece sana mı ait? Patentini mi aldın " Falanca kişi haricinde hiç kimse Kuşlar başlıklı şiir yazamaz " Diye.

Ha, bazı şiirler vardır ki onların başlığını kullanırsanız olmaz. Başlıklarıyla birlikte bir bütündür o şiirler. Mesela " Yaş Otuz beş " Diye şiir yazarsanız o şiirin tamamı Cahit Sıtkı'nın şiirinden farklı olsa da yaptığınız hırsızlık kapsamına girer.Ya da " Mona Rosa " Diye şiir yazarsanız hırsız olursunuz. "Endülüs'te Raks " başlığıyla şiir yazamazsınız vs.

"Yaş Otuz Altı " Diye şiir yazarsanız ? Hırsız olmazsınız belki ama komik olursunuz. Dalga geçerler sizinle.

"Ya evde yoksan " şiirini " Ya hanende değilsen ?" e çevirir de " Bunlar benim dizelerim " dersiniz hem hırsız olursunuz hem de komik.

Şimdi gelelim esinlenme ya da nazire yapma durumuna. Bazı arkadaşlar benim şiir hırsızlarını açık açık ifşa ettiğimi biliyorlar ya. Kendi elleri armut topluyor olacak ki özelden yazıp " Hocam ! Hele şu şiire bir bak. Adam/ ya da kadın resmen çalmış" diyorlar. Bakıyorum, iki şiir çok farklı. Üstelik şair kimden esinlendiğini açık açık yazmış.

Yine kendimi örnek vereyim:

Rahmetli Abdurrahim Karakoç Şöyle bir şiir yazmış:

Yeni bir afyondur yenen her lokma
Biber avrupalı, tuz avrupalı.
Gülücükler sahte, kirpikler takma
Dudak Avrupalı, göz Avrupalı.

Bebeklikte benliğini yitiren
Tepe tepe tepemizde oturan
Bizi çıkmazlara alıp götüren
Ayak Avrupalı, iz avrupalı.

Birisi diskoda içer, kıvrır
Birisi kulüpte konken çevirir
Yapmasını bilmez, yıkar devirir
Ana avrupalı, kız avrupalı.

Kalıba uydurdu uyduklarımız
Yazmakla bitmez ki duyduklarımız
Paris modasıdır giydiklerimiz
Astar avrupalı, yüz avrupalı.

En mahrem yerlerin kalktı örtüsü
Beş santim tırnaktır ellerin süsü
Bütün bunlar medenîlik ölçüsü
Cilve avrupalı, naz avrupalı.

İster sâri deyin, isterse irsî,
Büyük revaç buldu makbulün tersi
Duyduğumuz 'okey,adiyö,mersi'
Ağız avrupalı, söz avrupalı.

Her gün karşımıza on zıpır çıkar
Bağırır,çağırır,devirir yıkar
Dinler kulağımız, gözümüz bakar
Sürü Avrupalı, yoz avrupalı.

Başımız ayıkamaz binlerce halttan
Örf,adet gemimiz delindi alttan
Analar Muğla'dan, Van'dan, Tokat'tan
Bebek avrupalı, bez avrupalı.

Sahnedeki ekranda hıyar dinleriz
Deliye,densize uyar dinleriz
Saçma çılgınlıkları duyar dinleriz
Şarkı avrupalı, saz avrupalı.

Herkes soyunuyor, açılmıyor ki
Sokakta boynuzdan geçilmiyor ki
Müslüman gâvurdan seçilmiyor ki
Şekil avrupalı,poz avrupalı.

'Türklük bu mu? ' desem 'bu' diyecekler
Şampanyayı sorsam 'su' diyecekler
Bir gün kökümüze 'hu' diyecekler
Kabuk avrupalı,öz avrupalı.

Abdurrahim Karakoç

Ben bu şiiri alıyorum, Abdurrahim Karakoç'un şiiri olduğunu belirterek altına kendi şiirimi yazıyorum.

Şöyle bir şey:

Köyümün tütmüyor artık bacası.
Karıyı kıskanmaz oldu kocası.
Mektebi, tedrisat, hatta hocası
Müezzini bile az Avrupalı.

Dinleye dinleye pop, rock ve de caz.
Beyinler küçüldü oluverdik kaz.
Bunları deyince dediler yobaz.
Feraset, anlayış, haz Avrupalı

Vaz geçtik tarladan, bağdan, ekinden.
Vaz geçemez olduk ziftin pekinden.
En son ördeği de aldık Pekin'den
Hindi Avrupalı , kaz Avrupalı.

Hiç fark etmedik ki niçe değişti.
Gökdelenler geldi bahçe değişti.
Lisanlar, ağızlar, lehçe değişti.
Yörük, Çerkez, Kürd'ü, Laz Avrupalı.

Sami Biberogulları

Vatandaş avaz avaz yırtınıyor " Çalıntı şiir " Diye.

Bunun neresi çalıntı? Hangi dizesi çalıntı?

Yani demem o ki çalıntı ile esinlenme, nazire, karşılama gibi kavramlar arasındaki farkı bilmeden hemen suçlama cihetine gitmek de oldukça yanlış bir tutumdur. Çalıntı böyle olmaz. Alırsın birinci şiiri, altına kendi ismini yazarsın, buna çalıntı denir.

Alırsın birinci şiiri, kelimelerle oynayıp yeniden yayınlarsın, bu çalıntı olur. Ama alırsın birinci şiiri, o şiirin kime ait olduğunu açık açık yazdıktan sonra ona benzer bir şeyler yazarsın buna esinlenme, nazire en fazla taklit denilebilir. Çalıntı asla...

Bir başka konu:

A) Şair kendi kendisine mahlas vermesi doğru değildir. Hele hele de mesela hayatında cami kapısından içeri adım atmamış biri kendisine " İmamî " diye mahlas veremez. (Bu mahlasla bir şair varsa özür dilerim. Kastım kimseyi rencide etmek değildir. Misal sadece)

B) Çok bilinen mahlasları kullanmak hırsızlıktır. Örneğin " Reyhani, Sümmani, Ruhsati, Gevheri, Muhibbi, Avnî " Gibi... Ancak, farz edelim Adı Muhittin olan iki farklı şair " Muhittinî " diye mahlas kullanırsa bu hırsızlık olmaz.

Ve son olarak:

Yahu başka işimiz gücümüz yok mu Allah aşkına? Dünya büyük bir savaşın eşiğinde. Her an büyük acılara yol açacak bir savaşın tam ortasında bulabiliriz kendimizi. Hal böyleyken (kendim de dahil) uğraştığımız şeylere bakar mısınız?

Çok mu önemlidir usta şair diye anılmak? Yazdığımız şiirlerin herkes tarafından beğenilmesi? Herkesin sizi alkışlaması?

Hele hele de bir iki kitap bastırılmışsanız kendinizi sultan-ı üdeba mertebesinde görüp " Beni niçin okumuyorsunuz a cahiller?" havalalarına girmeniz?

Musalla taşına koyduklarında müezzin "Er kişi niyetine" ya da " Hatun kişi niyetine" diyecek. " Büyük şair-yazar, bestekar, organizatör, ses ve saz sanatçısı, çağdaş şair vesaire " demeyecek.

Hiç bir Allah'ın kulunun yazdıklarını okumadığınız, tek satır yorum yazmadığınız halde sizin

yazdıklarınızı okumayanlara sitem üstüne sitemler yağdırmanız, " Sileceğim hepinizi " diye adeta tehditler yağdırmanız sizi ne kadar saygın bir yazar ya da şair yapıyor?

Biliyorum daldan dala atladım ama oh beeee rahatladım vallahi)))))

Herkese selam, okunsak da okunmasak da yazmaya devam.